Pátek 18. prosince 2020

P9_TA(2020)0384

Zhoršující se situaci v oblasti lidských práv v Egyptě, zejména případ aktivistů Egyptské iniciativy pro osobní práva (EIPR)

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. prosince 2020 o zhoršující se situaci v oblasti lidských práv v Egyptě, zejména případu aktivistů Egyptské iniciativy pro osobní práva (EIPR) (2020/2912(RSP))

(2021/C 445/21)

Evropský parlament,

— s ohledem na svá předchozí usnesení o Egyptě, zejména na usnesení ze dne 24. října 2019 ([1]),

— s ohledem na závěry Rady EU pro zahraniční věci o Egyptě ze srpna 2013 a února 2014,

— s ohledem na prohlášení mluvčího Evropské služby pro vnější činnosti (ESVČ) pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku týkající se Egypta, především pak na prohlášení ze dne 21. listopadu 2020 o nedávných případech zatčení aktivistů v oblasti lidských práv,

— s ohledem na prohlášení o Egyptě, které dne 20. listopadu 2020 učinil mluvčí vysoké komisařky OSN pro lidská práva,

— s ohledem na výzvu odborníků OSN ze dne 27. listopadu 2020, v níž požádali o propuštění egyptských obránců lidských práv, kteří byli zatčeni po schůzce s diplomaty, a na prohlášení těchto odborníků ze dne 7. prosince 2020, které se týkalo rozhodnutí o propuštění tří vedoucích pracovníků Egyptské iniciativy pro osobní práva (EIPR) na kauci,

— s ohledem na všeobecný pravidelný přezkum Rady OSN pro lidská práva týkající se Egypta za období 2019 až 2020,

— s ohledem na společné prohlášení Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC), Světové zdravotnické organizace (WHO), společného programu OSN pro HIV a AIDS (UNAIDS) a Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva (OHCHR) ze dne 13. května 2020 o problému pandemie COVID-19 ve vězeňských a jiných uzavřených zařízeních,

— s ohledem na dohodu o přidružení uzavřenou mezi EU a Egyptem v roce 2001, která vstoupila v platnost v roce 2004 a byla posílena akčním plánem z roku 2007, s ohledem na priority partnerství EU a Egypta na období 2017–2020, které byly přijaty dne 25. července 2017, na společné prohlášení vydané v roce 2017 po zasedání Rady přidružení EU-Egypt a na společné prohlášení o šesté schůzi podvýboru pro politické otázky, lidská práva a demokracii v rámci partnerství mezi EU a Egyptem, jež proběhla ve dnech 23.–24. června 2019,

— s ohledem na obecné zásady EU týkající se trestu smrti, mučení, svobody projevu a obránců lidských práv,

— s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, Úmluvu o právech dítěte a na Arabskou chartu lidských práv, které Egypt ratifikoval,

— s ohledem na egyptskou ústavu, zejména její článek 52 o zákazu všech forem a druhů mučení, článek 73 o svobodě shromažďování a článek 93 o závazné povaze mezinárodního práva v oblasti lidských práv,

— s ohledem na Africkou chartu lidských práv a práv národů z roku 1981, kterou Egypt ratifikoval dne 20. března 1984,

— s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,

([1]) Přijaté texty P9_TA(2019)0043.

— s ohledem na čl. 144 odst. 5 a čl. 132 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že se situace v oblasti lidských práv v Egyptě nadále zhoršuje, neboť úřady zesilují tvrdé zásahy proti občanské společnosti, obráncům lidských práv, zdravotníkům, novinářům, členům opozice, akademickým pracovníkům a právníkům a pokračují v brutálním a systematickém potlačování jakékoli formy nesouhlasu, čímž porušují stěžejní svobody, zejména svobodu projevu jak na internetu, tak mimo něj, a svobodu sdružování a shromažďování, politickou pluralitu, právo na účast na veřejných záležitostech a zásady právního státu;

B. vzhledem k tomu, že tři aktivisté z Egyptské iniciativy pro osobní práva (EIPR), jedné z posledních nezávislých lidskoprávních organizací v Egyptě, jmenovitě pak Gásir Abdar Rázak, Karím Annárah a Muhammad Bašír, byli poté, co se dne 3. listopadu 2020 sešli s 13 velvyslanci a diplomaty, ve dnech 15. až 19. listopadu 2020 zatčeni bezpečnostními složkami a obviněni z terorismu a trestných činů souvisejících s národní bezpečností;

C. vzhledem k tomu, že poté, co jejich zatčení vyvolalo v zemi i na mezinárodní úrovni odezvu, včetně reakce Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva, vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedy Komise a členských států, byli tito aktivisté dne 3. prosince 2020 propuštěni na kauci, avšak jejich obvinění stažena nebyla; vzhledem k tomu, že navzdory skutečnosti, že byli tito aktivisté dne 6. prosince 2020 propuštěni, potvrdil egyptský soud pro trestné činy související s terorismem rozhodnutí státního žalobce o tom, že až do ukončení vyšetřování bude zmrazen jejich majetek;

D. vzhledem k tomu, že tvrdé zásahy proti organizaci EIPR začaly již v roce 2016, kdy byly zmrazeny bankovní účty ředitele a zakladatele organizace Hossama Bahgata a byl mu vydán zákaz opustit zemi; vzhledem k tomu, že organizace EIPR poskytuje velmi cenné služby při podpoře osobních, politických, občanských, hospodářských a sociálních práv a svobod v Egyptě;

E. vzhledem k tomu, že dne 7. února 2020 byl na mezinárodním letišti v Káhiře svévolně zatčen výzkumný pracovník EIPR v oblasti genderu a student účastnící se programu Erasmus na Boloňské univerzitě Patrick George Zaki; vzhledem k tomu, že podle jeho právníka byl Patrick George Zaki podroben sedmnáctihodinovému výslechu egyptskou Národní bezpečnostní službou a poté byl převezen do Mansúry, kde byl bit a mučen elektrickým proudem; vzhledem k tomu, že kromě jiných obvinění byl Patrick George Zaki obviněn z šíření podvratné propagandy, podněcování k protestům a navádění k terorismu; vzhledem k tomu, že i přes zdravotní stav Patricka George Zakiho, v důsledku něhož mu ve vězení Tora hrozí mimořádné riziko nakažení onemocněním COVID-19, byla jeho vyšetřovací vazba posledních deset měsíců průběžně prodlužována; vzhledem k tomu, že program Erasmus je vnímán jako jedna z nejúspěšnějších iniciativ přispívajících k podpoře stěžejních hodnot EU; vzhledem k tomu, že zadržení Patricka George Zakiho během jeho stipendijního pobytu v Evropě představuje ohrožení těchto hodnot a EU musí učinit vše, co je v její moci, aby nalezla řešení tohoto případu;

F. vzhledem k tomu, že svoboda sdělovacích prostředků v Egyptě v posledních letech v důsledku omezeného prostoru pro novináře neustále slábne; vzhledem k tomu, že novináři a příslušníci jejich rodin jsou stále častěji vystavováni perzekuci a čelí zadržování, výhrůžkám a zastrašování; vzhledem k tomu, že egyptské úřady i nadále blokují internetové stránky místních i mezinárodních zpravodajských a lidskoprávních organizací;

G. vzhledem k tomu, že v podmínkách ohrožujících život jsou i nadále vězněny desítky tisíc obránců lidských práv, včetně aktivistů v oblasti práv žen, aktivistů LGBTI, právníků, novinářů, aktivistů, pokojných oponentů a příslušníků opozice; vzhledem k tomu, že násilné mizení obránců lidských práv se stává systematickou praktikou egyptských úřadů; vzhledem k tomu, že preventivní vyšetřovací vazby a předběžná opatření jsou zneužívány k tomu, aby se aktivistům a jejich právníkům v Egyptě bránilo v jejich legitimní činnosti v oblasti lidských práv nebo v tom, aby pokojně uplatňovali své základní svobody;

H. vzhledem k tomu, že egyptští aktivisté z řad občanské společnosti, obránci lidských práv, novináři a akademičtí pracovníci by měli být schopni vykonávat své legitimní aktivity, aniž by jim v tom bránily jakékoli překážky nebo jim či jejich rodinným příslušníkům hrozila jakákoli odvetná opatření; vzhledem k tomu, že jejich práce, účty na sociálních médiích i osobní zařízení jsou nezákonně digitálně sledovány;

I. vzhledem k tomu, že protiteroristické právní předpisy, které byly zavedeny za vlády prezidenta as-Sísího, byly kritizovány mnohými lidskoprávními organizacemi za to, že poskytly úřadům nebezpečně velký prostor pro výklad a možnost, aby je zneužívaly k umlčování obránců lidských práv, jejich právníků, aktivistů a příslušníků opozice; vzhledem k tomu, že osoby podezřelé z terorismu nemají často přístup ke spravedlivým soudním řízením, neboť jejich případy jsou přímo postupovány vojenským soudům; vzhledem k tomu, že podle organizace Human Rights Watch zařadily egyptské úřady od vojenského převratu v roce 2013 asi 3 000 osob na seznam teroristů, 3 000 osob odsoudily k trestu smrti a asi 60 000 osob uvěznily;

Pátek 18. prosince 2020

J. vzhledem k tomu, že podle organizací občanské společnosti popravil Egypt v roce 2020 nejméně 110 osob, přičemž 66 z těchto poprav proběhlo od 3. října 2020, což znamená, že za poslední dva měsíce bylo popraveno více lidí než za celý rok 2019; vzhledem k tomu, že 39 lidem nyní poprava bezprostředně hrozí; vzhledem k tomu, že tyto rozsudky jsou podle všeho vyneseny po hrubě nespravedlivých soudních řízeních, která jsou poznamenána nucenými „doznáními" a dalším závažným porušováním lidských práv, k nimž patří mučení a násilná zmizení a u nichž neproběhlo žádné seriózní vyšetřování a obětem se nedostalo spravedlivého řízení, jako tomu např. bylo v případě koptského křesťanského mnicha Isaiaha al-Maqariho; vzhledem k tomu, že k trestu smrti jsou i nadále odsuzovány děti; vzhledem k tomu, že článek 122 egyptského zákona o dítěti nadále vzbuzuje vážné obavy, neboť umožňuje, aby byly děti za určitých okolností souzeny v hromadných soudních řízeních, a od roku 2011 vedl k odsouzení k trestu smrti u nejméně 17 mladistvých;

K. vzhledem k tomu, že od 10. dubna 2017 trvá v Egyptě výjimečný stav; vzhledem k tomu, že hromadné soudní procesy pokračují navzdory rozsáhlé mezinárodní kritice, že zásadně nesplňují základní požadavky mezinárodního práva týkajícího se spravedlivého řízení a práva na spravedlivý proces; vzhledem k tomu, že více civilistů než kdy dříve je souzeno vojenskými soudy;

L. vzhledem k tomu, že egyptskou společnost sužuje v posledních desetiletích sexuální násilí a obtěžování páchané na ženách, z nějž jsou často obviňovány oběti, a že orgány učinily jen málo, aby podezřelé stíhaly nebo aby napadly diskriminační normy, které toto násilí podporují; vzhledem k tomu, že jsou stále rozšířeny nepatřičné praktiky, jako je testování panenství, a to i ze strany egyptských orgánů; vzhledem k tomu, že dosud nebyl ratifikován zákon o násilí páchaném na ženách, jehož projednávání je v egyptském parlamentu od roku 2017 pozastaveno; vzhledem k tomu, že stávající politiky a zákony proti mrzačení ženských pohlavních orgánů nejsou řádně vymáhány a že tato praxe pokračuje; vzhledem k tomu, že obránci práv žen a feministčtí aktivisté nepřestávají čelit represím;

M. vzhledem k tomu, že dne 10. prosince 2020, po čtyřletém soudním vyšetřování, oznámili italští státní zástupci v Římě, že mají jednoznačný důkaz o zapojení čtyř egyptských příslušníků státních bezpečnostních složek do únosu za přitěžujících okolností, újmy za přitěžujících okolností a vraždy italského výzkumného asistenta Giulia Regeniho; vzhledem k tomu, že právníci Egyptského výboru pro práva a svobodu (ECRF) nadále poskytují Regeniho právnímu týmu v Itálii podporu, neboť jsou zákonnými zástupci v Egyptě; vzhledem k tomu, že egyptské orgány soustavně brání pokroku ve vyšetřování a odhalování pravdy o únosu, mučení a zabití Giulia Regeniho a o úmrtí francouzského učitele Erica Langa, který byl zadržen roku 2013 v Káhiře, a brání tomu, aby mohly být odpovědné osoby hnány k odpovědnosti;

N. vzhledem k tomu, že EU je nejvýznamnějším hospodářským partnerem Egypta a jeho hlavním zdrojem zahraničních investic; vzhledem k tomu, že v červnu 2017 přijaly EU a Egypt priority partnerství, jejichž cílem je posílit spolupráci v široké škále oblastí, mj. v oblasti bezpečnosti, boje proti terorismu a reformy soudnictví;

1. znovu a co nejdůrazněji vyjadřuje hluboké politování nad tím, že v Egyptě neustávají, ale naopak se zintenzívňují tvrdé zásahy státních orgánů a bezpečnostních sil proti základním právům a proti obráncům lidských práv, právníkům, demonstrantům, novinářům, bloggerům, odborářům, studentům, dětem, aktivistům v oblasti práv žen a rovnosti žen a mužů, proti lesbickým, gay, bisexuálním, transgender a intersexuálním (LGBTI) lidem, politickým odpůrcům, včetně jejich rodinných příslušníků, organizacím občanské společnosti a menšinám, a to výhradně v reakci na to, že vykonávají své základní svobody nebo vyjadřují nesouhlas; požaduje, aby byly všechny případy porušování lidských práv nezávisle a transparentně vyšetřeny a viníci pohnáni k odpovědnosti; zdůrazňuje význam silné a dobře fungující občanské společnosti;

2. je pobouřen nedávným zatčením předních aktivistů organizace EIPR Gásira Abdara Rázaka, Karíma Annáraha a Muhammada Bašíra, jež bylo odvetou za jejich legitimní setkání s evropskými diplomaty v Káhiře; vítá jejich prozatímní propuštění, naléhavě však vyzývá orgány, aby stáhly veškerá obvinění vznesená proti nim, ukončily všechny formy obtěžování a zastrašování namířeného proti nim a proti zakladateli a úřadujícímu řediteli organizace EIPR Hossamu Bahgatovi a aby zrušily veškerá omezující opatření, včetně zákazů cestování a zmrazení majetku, která byla proti nim a organizaci EIPR přijata; vyzývá egyptskou vládu, aby zajistila, aby byl jejich případ projednán transparentně, spravedlivě a rychle;

3. lituje, že rozhodnutí o jejich propuštění nebylo rozšířeno i na další zadržované osoby z organizace EIPR, zejména Patricka Georga Zakiho, jehož ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody bylo dne 6. prosince 2020 prodlouženo o dalších 45 dnů; požaduje, aby byl Patrick George Zaki okamžitě a bezpodmínečně propuštěn a všechna obvinění vznesená proti němu byla stažena; domnívá se, že je zapotřebí, aby EU na jeho zatčení a prodloužené zadržování důrazně, rychle a koordinovaně diplomaticky reagovala;

4. znovu vyzývá, aby byli okamžitě a bezpodmínečně propuštěni všichni, kdo jsou svévolně zadržováni či byli odsouzeni za legitimní a pokojnou činnost v oblasti lidských práv, zejména Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Massryová, Mohamed El-Baqer, Hoda Abdelmoniemová, Ahmed Amasha, Islam El-Kalhy, Abdel Moneim Aboul Fotouh, Esraa Abdel Fattah, Ramy Kamel, Ibrahim Ezz El-Din, Zyad el-Elaimy, Hassan Barbary, Ramy Shaath, Sanaa Seifová, Solafa Magdyová, Hossam al-Sayyad, Mahmoud Hussein a Kamal El-Balshy;

5. zdůrazňuje, že probíhající zatýkání a zadržování je součástí širšího plánu zastrašování organizací bránících lidská práva a rostoucího omezování svobody projevu online i offline, svobody sdružování a svobody pokojného shromažďování v Egyptě, a vyzývá k ukončení všech těchto praktik; vyjadřuje politování nad tím, že Egypt nadále používá právní předpisy zaměřené na boj proti terorismu, svévolné připojování obránců lidských práv na egyptské seznamy teroristů a uvalování vyšetřovací vazby k tomu, aby postihoval a kriminalizoval práci obránců lidských práv, což je v rozporu se zásadami právního státu a s povinnostmi Egypta vyplývajícími z mezinárodního práva v oblasti lidských práv; naléhavě vyzývá egyptské orgány, aby změnily nebo zrušily veškeré nepatřičné právní předpisy umožňující tyto praktiky, zejména zákon o nevládních organizacích z roku 2019 a zákony o boji proti terorismu; znovu vyzývá egyptské orgány, aby uzavřely případ 173/2011 („případ zahraničního financování“) a zrušily všechny zákazy cestování a zmrazení majetku uložené v souvislosti s tímto případem nejméně 31 obráncům lidských práv a zaměstnancům nevládních organizací působících v oblasti lidských práv;

6. vyzývá egyptské orgány, aby zajistily, aby zacházení s vězněnými osobami splňovalo podmínky stanovené v Souhrnu zásad na ochranu všech zadržovaných či vězněných osob, který přijalo Valné shromáždění OSN v rezoluci 43/173 ze dne 9. prosince 1988, aby měly vězněné osoby až do propuštění plný přístup ke svým rodinám, právníkům podle svého výběru a odpovídající zdravotní péči a aby byla věrohodně prošetřena veškerá obvinění ze špatného zacházení nebo mučení;

7. vyjadřuje hluboké znepokojení nad osudem zadržovaných a vězněných osob držených v přeplněných detenčních zařízeních v otřesných podmínkách během pandemie COVID-19 a vyzývá orgány, aby přeplněnost detenčních zařízení naléhavě snížily; vyzývá orgány, aby zajistily neomezený přístup do věznice s nejvyšší ostrahou v Toře pro nezávislou organizaci, aby mohla monitorovat podmínky zadržování; odsuzuje svévolné zatýkání, obtěžování a represe namířené proti zdravotnickým pracovníkům a novinářům za to, že v roce 2020 veřejně hovořili o situaci spojené s onemocněním COVID-19 nebo o reakci egyptského státu; vyzývá egyptské orgány, aby tyto praktiky ukončily a aby propustily všechny zdravotnické pracovníky, kteří jsou dosud svévolně zadržováni;

8. odsuzuje nárůst počtu poprav v Egyptě a odmítá používání trestu smrti; vyzývá egyptské orgány, aby vyhlásily na trest smrti moratorium s cílem zrušit tento trest a aby učinily veškeré kroky k zajištění přísného dodržování procesních záruk a všech možných pojistných mechanismů zajišťujících spravedlivé soudní řízení; vyzývá Egypt, aby okamžitě propustil všechny nezletilé odsouzené k trestu smrti a aby ve svém zákoně o dítěti změnil článek 122;

9. vyzývá egyptské orgány, aby přijaly komplexní zákon o násilí na ženách a vnitrostátní strategii pro prosazování schválených zákonů, které jsou namířeny proti sexuálnímu násilí; naléhavě vyzývá orgány, aby využily dostupných vodítek OSN, například Příručky OSN pro právní předpisy týkající se násilí na ženách, a s jejich pomocí definovaly jednotlivé prvky boje proti násilí na ženách, včetně ochrany obětí a svědků zajišťované vyškolenými zaměstnanci úřadů a poskytovateli služeb; vyzývá egyptské orgány, aby ukončily veškeré pronásledování žen na základě obvinění z „porušení dobrých mravů“, jako je tomu v případě obránkyně lidských práv Amál Fathíové; vyzývá orgány, aby okamžitě přestaly zatýkat a pronásledovat členy komunity LGBTI nebo jednotlivce pouze na základě jejich skutečné či domnělé sexuální orientace jako v případě Saifa Bedoura;

10. odsuzuje pokus egyptských orgánů mást a brzdit vyšetřování únosu, mučení a zabití italského výzkumného pracovníka Giulia Regeniho v roce 2016; lituje skutečnosti, že egyptské orgány soustavně odmítají poskytnout italským orgánům veškeré dokumenty a informace, kterých je zapotřebí k urychlenému, transparentnímu a nestrannému vyšetření vraždy pana Regeniho v souladu s mezinárodními závazky Egypta; vyzývá EU a členské státy, aby na egyptské orgány naléhaly a vybídly je k plné spolupráci s italskými soudními orgány, v rámci níž by Egypt po ukončení vyšetřování přestal odmítat předání adres bydliště čtyř podezřelých osob označených italským státním zastupitelstvím v Římě, jak to vyžadují italské právní předpisy, a umožnil tak vznesení formální obžaloby proti těmto osobám v rámci spravedlivého soudního řízení v Itálii; varuje egyptské orgány před odvetnými kroky vůči svědkům nebo Egyptskému výboru pro práva a svobodu a jeho právníkům;

Pátek 18. prosince 2020

11. vyjadřuje velkou politickou a lidskou podporu rodině Giulia Regeniho při jejím vytrvalém a důstojném hledání pravdy; připomíná, že hledání pravdy o únosu, mučení a vraždě evropského občana není věcí samotné rodiny, ale je to naprostá povinnost vnitrostátních a unijních orgánů, která si žádá veškeré potřebné diplomatické kroky;

12. konstatuje, že Egypt je důležitým partnerem Evropské unie a jejích členských států v celé řadě oblastí, mezi něž patří obchod, bezpečnost, boj proti mezinárodnímu terorismu a mezilidské kontakty; podporuje snahy egyptského lidu o svobodnou, stabilní, prosperující, inkluzivní a demokratickou zemi, která v otázkách ochrany a zlepšování stavu lidských práv dodržuje své vlastní i mezinárodní právní předpisy;

13. připomíná egyptským orgánům, že dodržování lidských práv a základních svobod představuje základní prvek vztahů mezi EU a Egyptem a že poskytování prostoru občanské společnosti je společným závazkem, který je zakotven v prioritách partnerství EU a Egypta, jak je stanoveno v egyptské ústavě; zdůrazňuje, že žádný obránce lidských práv by kvůli své legitimní práci v oblasti lidských práv neměl čelit finančním omezením, kriminalizaci, zákazu cestování nebo kauci nebo by z tohoto důvodu neměl být vězněn; naléhavě vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele, aby veřejně a na každém setkání s egyptskými úřady na vysoké úrovni vyjádřil znepokojení nad stavem lidských práv v Egyptě;

14. vyzývá zástupce delegace EU a členských států v Káhiře, aby se účastnili soudních řízení s egyptskými a zahraničními novináři, bloggery, odboráři, obránci lidských práv a aktivisty občanské společnosti v této zemi a navštěvovali je ve vězení;

15. opakovaně vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele a členské státy, aby na tvrdé zákroky a porušování lidských práv v Egyptě reagovaly jednotně a odhodlaně, a to i v koordinaci s dalšími obdobně smýšlejícími partnery, a aby pomocí všech nástrojů, které mají k dispozici, zajistily konkrétní zlepšení lidských práv v Egyptě; naléhavě vyzývá zejména EU a její členské státy, aby se na nadcházejícím zasedání Rady OSN pro lidská práva ujaly vedení a zavedly již dlouho chybějící mechanismus pro monitorování a oznamování závažných porušení lidských práv v Egyptě; vítá skutečnost, že Rada schválila globální režim sankcí v oblasti lidských práv / unijní „zákon Magnitského“, a opět vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele a členské státy, aby zvážily zavedení omezujících opatření cíleně namířených proti vysoce postaveným egyptským činitelům, kteří jsou odpovědni za nejzávažnější porušování v zemi;

16. opakuje svou výzvu k důkladnému a komplexnímu přezkumu vztahů mezi EU a Egyptem; domnívá se, že situace v oblasti lidských práv v Egyptě si žádá seriózní revizi operací rozpočtové podpory Komise, a požaduje, aby pomoc, kterou poskytuje EU, byla omezena předně na podporu demokratických aktérů a občanské společnosti; vyzývá k větší transparentnosti všech forem finanční podpory či školení, jež Egyptu poskytuje EU, Evropská banka pro obnovu a rozvoj a Evropská investiční banka; připomíná, že EU a její členské státy nesmí odměňovat lídry, kteří mají na svědomí porušování lidských práv;

17. vyzývá EU, aby s ohledem na jednání o nových prioritách partnerství stanovila jasná kritéria, na základě kterých bude větší spolupráce stěžejním prvkem našich vztahů v zájmu pokroku v reformování demokratických institucí, právního státu a lidských práv, a aby do všech jednání s egyptskými orgány začlenila otázky lidských práv; naléhavě vyzývá Komisi a ESVČ, aby z potřeby hmatatelného zlepšení stavu lidských práv, zejména z propuštění svévolně vězněných obránců lidských práv a novinářů, učinily hlavní bod na programu příštího zasedání Rady přidružení EU-Egypt; opakuje, že spolupráce v oblasti řízení migrace nebo boje proti terorismu, ale ani v geopolitických otázkách by neměla probíhat na úkor vytrvalého tlaku na dodržování lidských práv a převzetí odpovědnosti za jejich porušování;

18. připomíná, že nedávno vyzval členské státy, aby se řídily závěry ze zasedání Rady pro zahraniční věci ze dne 21. srpna 2013, na němž Rada v souladu se společným postojem 2008/944/SZBP oznámila pozastavení vývozních licencí pro jakékoli vybavení, které by mohlo být použito k vnitřním represím ([2]), a odsuzuje přetrvávající nedodržování těchto závazků členskými státy; vyzývá členské státy, aby do Egypta přestaly vyvážet zbraně, technologie sledování a jiná bezpečnostní zařízení, která by mohla usnadnit útoky na obránce lidských práv a aktivisty občanské společnosti, včetně aktivistů působících na sociálních sítích, či jakýkoli jiný druh vnitřní represe; vyzývá EU, aby v plném rozsahu prováděla kontroly vývozu do Egypta, pokud jde o zboží, které by mohlo být použito k represím, mučení nebo výkonu trestu smrti;

([2]) Úř. věst. L 335, 13.12.2008, s. 99.

19. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedovi Komise, vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, vládě a parlamentu Egypta a Africké komisi pro lidská práva a práva národů.